

Становище

за дисертацията на Линка Тонева-Методиева на тема „Перспективи за публично партньорство при осъществяване на политиките на Европейския съюз между неправителствения и публичния сектор в България”

Представената дисертация е в общ размер от 254 страници, от които 22 са приложение на емпирични наблюдения. Разработена е в увод, 4 глави на изложението, заключение и библиография, съдържаща общо 317 заглавия (от които 254 са изследвания и аналитични доклади, а останалите – емпирични проучвания и индекси на НПО и нормативни актове и документи). Системата за цитиране на източниците е в скоби в текста и съответства на утвърдените академични стандарти.

Конструирането на изследователският проблем е истинско интелектуално предизвикателство. Не защото публичното партньорство не е било изследвано, защото основната изследователска хипотеза е остро критична и малко неочаквана. Това прави представената дисертация особено оригинална.

Изследователските въпроси на дисертацията са формуирани пространно: „Дали обаче става дума просто за поредната от многобройните ситуативни кризи, белязали хода на интеграцията през последните над 50 години? Или Съюзът (ЕС-б.м.) се намира в криза на възможността изобщо за бъдещо развитие на интеграционния процес на база на своите заварените предпоставки?”; както и: „Дали поредицата от отделни реформени неуспехи не е всъщност систематична съпротива на цялата социална система към опитите за частично въздействие върху отделни нейни сектори? И ако съпротивата е системна, то съществува ли успешен механизъм за въздействие едновременно и върху институции, и върху граждани за преодоляване на институционалната неефективност и за развитие на гражданското общество?”. Става дума за изследване на сложен процес на взаимодействие между различни национални и наднационални актьори, при което няма нито специален консенсус за крайната цел, нито съвпадане на интересите и вижданията, нито дори някаква предполагаема обща етическа рамка. Обратно, Линка Тонева-Методиева изтъква противоречивостта на интеграционния процес, неговата принципна обратимост и непредвидимост.

Избраната структура на изследването е изцяло съответна на така поставените изследователски задачи. Първите две глави са дефиниционни – анализират употребите на основните категории на публичното партньорство и на европейската интеграция. Тук научната добросъвестност и пълнотата вървят заедно – авторите и техните концепции са представени коректно, избраната употреба на категориите и понятията е обоснована. Сърцевината на дисертацията е в трета и четвърта глава. Те са посветени на критичният анализ на процеса на европейската интеграция на България и на публичното партньорство като на основен инструмент за ефикасността на интеграцията. Направеното емпирично изследване съответства на строгите изследователски критерии, заключенията му са оригинални и релевантни за цялостното изследване.

Дисертацията е успяла да отговори напълно на поставените изследователски въпроси, като същевременно остава отворена към нови изследвания. Тя успява да

аргументира приоритета на публичното партньорство в провеждането на политики като привилегирован механизъм за постигане на ефективност, легитимност и демократичност.

В заключението се формулира е въпросът, дали е възможна ли цивилизационна трансформация на пост-комунистическо общество и как. Тук вероятно става дума за оспорване на едно разпространено разбиране за структурно-неизменния характер на политическата култура в общество, преживяло комунизма и някак си дългосрочно белязано от това. Във всеки случай представената дисертация изцяло е извън полето на историко-ценностния детерминизъм и показва пътищата на такова обществено реформиране, което позволява постигането на едно добро управление.

Стилът на изложението е академичен и неутрален, понятията се използват коректно, позоваванията са необходими и направени по коректен начин.

Като имам предвид цялостното качество на изследването, постигнатите изследователски резултати в него, стилът и цялостното впечатление от работата, с убеденост предлагам да бъде присъдена образователната и научна степен „доктор” по политически науки на Линка Тонева-Методиева.

проф. Антоний Тодоров, д.п.н.